

om Ændring af visse Enkeltheder, men paa Grund af den økonomiske Situation maa man tage under alvorlig og nøje Overvejelse, hvor vidt man økonomisk kan gaa, og hvilke Takster og Trangsgrenser man skal vælge under den Situation, vi nu er inde i. Jeg mener ikke, man kan sige, at naar man tager det Forslag, som enstemmigt blev vedtaget i Folketinget i 1920, saa er man absolut paa det rette Grundlag. Tiderne har forandret sig saare meget siden den Gang, og selv om man selvfølgelig vedstaar den Linie og de Principper, man den Gang var inde paa, saa maa man tage Hensyn til den økonomiske Situation, som vi siden den Tid er kommet ind i. Jeg tror ogsaa, at man ude i Kommunerne har Forstaaelsen heraf, og at der er et meget stærkt fremtrædende Ønske hos dem om, at man skal tage dette Hensyn.

Idet jeg i øvrigt slutter mig til den højtærede Ministers Udtalelser, skal jeg med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en nøje, men velvillig Prøvelse i et Udvalg.

Parkov: Ved Behandlingen i Samlingen 1919—20 af et Forslag om Understøttelse til Børn af Enkemænd og Enker udtalte jeg paa Partiets Vegne en Opfattelse af dette Forhold, som i det store og hele under de daværende Forhold kunde siges at falde sammen med det, der er givet Udtryk for i det foreliggende Lovforslag; jeg henviser i saa Henseende til Folketingstidende Sp. 2243—46. Jeg siger udtrykkelig: under de daværende Forhold, for siden da er, som det er kendt for os alle, og som det ogsaa er blevet nævnt af Ordføreren for Forslagsstillerne, navnlig de økonomiske Forhold undergaaet en meget sørgelig Forandring. Jeg er derfor meget i Tvivl, om det virkelig skulde kunne lykkes i dette Øjeblik at tage nye Opgaver op eller udvide Rammen for allerede bestaaende Opgaver. Men selv om denne Tvivl er til Stede og, som det er naturligt, ogsaa vil give sig Udtryk under Lovforslagets Behandling i et eventuelt Udvalg, vil dog ogsaa jeg for mit Vedkommende og paa Partiets Vegne udtale Tilslutning til lignende Betragtninger som dem, der blev fremført af den højtærede Indenrigsminister og det ærede Medlem Hr. Hedegaard. Der blev af det sidstnævnte ærede Medlem mindet om, at man ved Behandlingen i 1919—20 indenfor Udvalget ogsaa havde den Tanke fremme at benytte sig af en glidende Skala, men at man ikke den Gang kunde samle en tilstrækkelig Tilslutning til en saadan Tanke. Jeg mener,

at denne Tanke atter bør prøves. Det er jo muligt, at hvis vi havde haft en glidende Skala allerede i denne Lov, vilde man ikke have følt denne Trang til allerede nu at stille Forslag om saa betydelige Forhøjelser af Understøttelserne som dem, der her er Tale om.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne nævnte bl. a. den Adgang, der er til at fortsætte Hjælpen for Børnene fra det 14de til det 18de Aar. Dette forekommer mig ogsaa at være en udmærket god Bestemmelse, naar den benyttes paa rette Maade, det vil sige, naar de Forhold er til Stede, som virkelig begrunder en saadan fortsat Hjælp, altsaa at denne i Tiden fra det 14de til det 18de Aar anvendes til fortsat Undervisning eller til, at det paagældende Barn kommer i Lære. Naar det virkelig dokumenteres, at dette er Tilfældet, forekommer det mig at være rigtigt, at man støtter disse Børn ved at give et Bidrag, saaledes at Enkerne kan have dem hjemme hos sig.

Paa samme Maade som det er sagt fra anden Side, vil ogsaa vi for vort Vedkommende være med til en indgaaende Prøvelse af Lovforslaget i et Udvalg og vil ogsaa være med til med Velvillie at se paa en Løsning, dog saaledes, at den tager tilbørlig Hensyn til de økonomiske Forhold, under hvilke vi i Øjeblikket lever.

Valdemar Nielsen: Ligesom tidligere ærede Ordførere kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige vor Medvirksomhed til at faa et Resultat ud af dette Lovforslag. Da vi for nogle Dage siden beskæftigede os med Spørgsmaalet om at slaa Bro over Lille Bælt, var der et æret Medlem, som talte paa Venstres Vegne, det ærede Medlem Hr. Tange, der udtalte, at det undertiden var en god Ting, hvis man i et Folk kunde faa konstateret, at der var Endrægtighed til Stede. Det var en god Ting, mente det ærede Medlem, for der var visse Spørgsmaal, som kunde være af den Karakter, at de kunde manifestere, at til Trods for politisk Uoverensstemmelse kunde man se stort paa en eller anden Sag. Jeg har intet imod, at Storsynet kom frem den Dag, der var Tale om det nævnte Spørgsmaal; men jeg vil mene, at det vilde være smukt, om Endrægtigheden ogsaa kunde vise sig, naar der var Tale om et Spørgsmaal af en saadan Karakter som det foreliggende.

Dette Lovforslag er et af de sidste, Folketinget faar at beskæftige sig med, inden vi rejser hjem til Jul. Det er Børnenes Fest, vi skal hjem og fejre; det vilde være